

DZIEŃ ZWIĄZKU HARCERSTWA ADWENTYSTYCZNEGO PATHFINDER

Lekcja II — 8 października

ŚMIERĆ W GRZESZNYM ŚWIECIE

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 1 października

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Rdz 2,16-17; 3,1-7; Ps 115,17; J 5,28-29; Rz 5,12; 2 Kor 5,21.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Przeto jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak i na wszystkich ludzi śmierć przyszła, bo wszyscy zgrzeszyli” (Rz 5,12).

Chrystus jest Boskim Przedstawicielem, przez którego Bóg stworzył wszechświat i ziemię (zob. J 1,1-3.10; Kol 1,16; Hbr 1,2). Gdy Bóg Ojciec w sposób szczególny uhonorował Chrystusa i ogłosił, że razem stworzą nasz świat, „Lucyfer był zazdrosny o stanowisko Jezusa Chrystusa”⁸ i zaczął knuć przeciwko Niemu.

Po wyrzuceniu z nieba szatan postanowił „zniszczyć szczęście Adama i Ewy”⁹ na ziemi, wiedząc, że „zasmuci tym niebo”¹⁰. Wyobrażał sobie, że „jeśli uda mu się w jakikolwiek sposób skłonić ich do nieposłuszeństwa, Bóg będzie zmuszony poczynić jakieś kroki, żeby móc darować im przestępstwo. A wtedy Lucyfer i upadli aniołowie będą mogli dostąpić wraz z ludźmi miłosierdzia Bożego”¹¹. Będąc w pełni świadomy strategii szatana, Bóg ostrzegł Adama i Ewę, by nie wystawiali się na pokusę (zob. Rdz 2,16-17). To znaczy, że nawet gdy świat był jeszcze doskonały i niewinny, już istniały wyraźne nakazy, do przestrzegania których ludzie byli zobowiązani.

W tym tygodniu zastanowimy się nad upadkiem Adama i Ewy, a także nad tym, jak grzech i śmierć opanowały świat i jak Bóg zasiał nasienie nadziei dla ludzkości już w Edenie.

⁸ Ellen G. White, *Historia zbawienia*, wyd. 3, Warszawa 2007, s. 9.

⁹ Tamże, s. 17.

¹⁰ Tamże.

¹¹ Tamże.

Świat, który wyszedł z rąk Stwórcy, był doskonały (zob. Rdz 1,31). Śmierć była nieznanym doświadczeniem dla Adama i Ewy. W takiej sytuacji Bóg przybył do Edenu i ostrzegł ich:

— „Z każdego drzewa tego ogrodu możesz jeść, ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy tylko zjesz z niego, na pewno umrzesz” (Rdz 2,16-17).

Jak Rdz 2,16-17 ukazuje prawdę o wolnej woli w doskonałym Edenie? Czy Bóg musiałby ostrzegać ludzi przed czymkolwiek, gdyby nie byli w stanie dokonywać naprawdę wolnych wyborów?

Jakiś czas po tym Bożym ostrzeżeniu szatan przybrał postać węża i pojawił się w Edenie. Wówczas to Ewa zauważyła węża z przyjemnością i bez jakiegokolwiek obawy spożywającego zakazany owoc. Nic nie wskazywało na to, by wąż miał paść martwy. „On sam spożył zakazany owoc”¹², a mimo to nic złego mu się nie stało.

Przeczytaj Rdz 3,1-4. Dlaczego słowa węża mogły brzmieć przekonująco w uszach Ewy?

Z punktu widzenia ludzkiej logiki argument węża brzmiał znacznie bardziej przekonująco niż słowa Boga. Po pierwsze w świecie przyrody nie istniały dotąd żadne dowody na istnienie grzechu i śmierci. Po drugie wąż zjadł owoc z zakazanego drzewa i najwyraźniej mu to dobrze posłużyło. Dlaczego zatem Ewa nie miałaby go spróbować? Boży zakaz wydawał się zbyt ograniczający oraz pozbawiony sensu.

Niestety, dokonując wyboru między dwoma sprzecznymi stwierdzeniami, Ewa zlekceważyła trzy podstawowe zasady: 1. Ludzki umysł nie zawsze jest najbezpieczniejszym kryterium oceny w sprawach duchowych. 2. Słowo Boże może się wydawać nielogiczne i bezsensowne, ale zawsze jest prawdziwe i wiarygodne. 3. Są rzeczy niekonieczne złe, ale zakazane zostały przez Boga w ramach próby posłuszeństwa.

Powinniśmy być świadomi tego, że doświadczenie Ewy w Edenie nie jest jedynym takim przypadkiem w historii. Każdego dnia i w każdej godzinie wybieramy między Słowem Bożym (które wśród większości ludzi nie jest popularne) a zwodniczymi wezwaniami otaczającej nas kultury. Nasze wybory mają wieczne konsekwencje.

W jaki sposób wyraźna nauka *Biblii* jest sprzeczna z postępowaniem uznawanym za normalne w świecie?

¹² Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 27.

Przeczytaj Rdz 3,1-7. Jaki miernik wybrała Ewa, dokonując wyboru między słowami Boga a słowami węża?

3. rozdział *Księgi Rodzaju* jest jednym z najwyraźniejszych przykładów psychologii kuszenia. Bóg ostrzegł Adama i Ewę, że jeśli zjedzą owoc z zakazanego drzewa, z pewnością umrą (zob. Rdz 2,16-17). Przybrawszy postać węża, szatan posłużył się rozmaitymi środkami sztuki wymowy, by zwieść Ewę do grzechu.

Po pierwsze *uogólnił* konkretny Boży zakaz. Zapytał Ewę:

— „Czy rzeczywiście Bóg powiedział: Nie ze wszystkich drzew ogrodu wolno wam jeść?” (Rdz 3,1).

Ewa odpowiedziała, że zakaz dotyczy tylko jednego drzewa — jeśli spożyją jego owoc czy choćby go dotkną, z pewnością umrą.

Wtedy szatan wprost sprzeciwił się twierdzeniu Boga. Powiedział stanowczo:

— „Na pewno nie umrzecie” (Rdz 3,4).

W końcu szatan oskarżył Boga o celowe *zatajenie* ważnej wiedzy przed Ewą i jej mężem. Zwodziciel oświadczył:

— „Bóg wie, że gdy tylko zjecie z niego, otworzą się wam oczy i będziecie jak Bóg, znający dobro i zło” (Rdz 3,5).

Wiedziona ciekawością Ewa wkroczyła na zakazany grunt szatana. Tam została zmuszona do wyboru — czy pozostanie wierna Bożemu zakazowi, czy przyjmie zwodnicze argumenty szatana. Zwątpiwszy w słowo Boga, kierowała się własnymi zmysłami — doświadczalną metodą opartą na własnej obserwacji — by zdecydować, które z dwóch sprzecznych twierdzeń przyjąć jako prawdziwe.

Po pierwsze Ewa zobaczyła, że z *dietetycznego* punktu widzenia „drzewo to ma owoce dobre do jedzenia” (Rdz 3,6). Po drugie zobaczyła, że z *estetycznego* punktu widzenia „owoce (...) były miłe dla oczu” (Rdz 3,6). Po trzecie na podstawie *logicznej* analizy uznała, że były „godne pożądania dla zdobycia mądrości” (Rdz 3,6). Tak więc w swoim umyśle z pewnością miała dobry powód, by usłuchać słów węża i spożyć owoc z zakazanego drzewa. Niestety, to właśnie uczyniła.

Niektórzy twierdzą, że wszelka wiedza jest przydatna, pod warunkiem, że zachowujemy tę, która jest *dobra* (zob. 1 Tes 5,21). Jednak tragiczne doświadczenie Adama i Ewy w Edenie świadczy o tym, że wiedza sama w sobie może być szkodliwa. Są rzeczy, o których lepiej nie wiedzieć.

Czego to biblijne sprawozdanie uczy nas o tym, jak łatwo przychodzi nam tłumaczenie i usprawiedliwianie naszych grzesznych wyborów?

Przeczytaj Rdz 3,4. Na jakie różne sposoby kłamstwo to było powtarzane wielokrotnie przez wieki?

Jednym z przejawów tego kłamstwa jest niemal powszechna wiara w nieśmiertelną duszę. Wiara taka była podstawą wielu starożytnych religii i filozofii. W starożytnym Egipcie, kierując się tą wiarą, mumifikowano zwłoki i budowano monumentalne grobowce, takie jak piramidy.

Teoria nieśmiertelności duszy stała się też jednym z filarów greckiej filozofii. Na przykład w filozoficzno-politycznym dziele starożytnego greckiego filozofa Platona (424-348), zatytułowanym *Państwo*, znajdujemy takie oto słowa Sokratesa (469-399), innego greckiego filozofa, wypowiedziane podczas rozmowy z Glaukonem:

— „Czy nie zauważyłeś (...) że nieśmiertelna jest dusza i nie ginie nigdy?”¹³

Ten sam autor w innym swoim filozoficznym dziele, zatytułowanym *Fedon*, przytacza podobne słowa Sokratesa:

— „Dusza jest bardziej niż cokolwiek innego nieśmiertelna i niezniszczalna, a nasze dusze rzeczywiście będą w Hadesie”¹⁴.

Powyższe poglądy filozoficzne ukształtowały sposób myślenia ludzi w zachodniej kulturze, w tym także nawet w poapostolskim chrześcijaństwie. Jednak pojawiły się one znacznie wcześniej, jeszcze w Edenie, wymyślone przez samego szatana.

Kuszając Ewę, szatan zapewnił ją kłamliwie:

— „Na pewno nie umrzecie” (Rdz 3,4).

Tym usilnym twierdzeniem szatan postawił swoje słowo ponad słowem Boga.

W przeciwieństwie do rzekomej nieśmiertelności duszy czego uczą wymienione poniżej wersety? Zob. Ps 115,17; J 5,28-29; Ps 146,4; Mt 10,28; 1 Kor 15,51-58.

Szatańska teoria naturalnej nieśmiertelności duszy przetrwała aż do naszych czasów. Książki, filmy i programy telewizyjne popularyzują pogląd, że po śmierci człowiek przechodzi w inny stan świadomości. Niestety, pogląd ten jest głoszony także z chrześcijańskich kazalnicy. Nawet nauki ściśle angażują się w szerzenie tego kłamstwa. W Stanach Zjednoczonych powstała pewna fundacja, która ma na celu stworzenie technologii umożliwiającej kontaktowanie się ze zmarłymi, którzy rzekomo nadal istnieją jako *osoby postmaterialne*. Skoro kłamstwo to jest tak popularne, nie jest zatem rzeczą dziwną, iż zwiedzenie to odegra kluczową rolę w ostatnich wydarzeniach w dziejach ludzkości.

W jaki sposób kłamliwa teoria nieśmiertelnej duszy przejawia się w twojej kulturze? Dlaczego w tej sprawie musimy polegać na Słowie Bożym, a nie na własnych zmysłach/odczuciach?

¹³ Platon, *Państwo* 608D, Warszawa 1990, s. 530 (przyp. red.).

¹⁴ Tenże, *Fedon* 106e, Kraków 1995, s. 260-261 (przyp. red.).

Jakie są zasadnicze konsekwencje grzechu według Rdz 3,7-19 i Rz 5,12?

Będąc oczarowana przekonującą mową węża, Ewa nie wzięła pod uwagę dalekosiężnych konsekwencji swojej decyzji. Samo zjedzenie owocu z zakazanego drzewa nie miało większego znaczenia. Liczyło się przede wszystkim to, co symbolizowało zakazane drzewo. Przez to nieposłuszeństwo Ewa okazała bowiem niewierność wobec Boga i przeszła na stronę szatana.

3. rozdział *Księgi Rodzaju* opisuje upadek Adama i Ewy oraz pierwsze tragiczne konsekwencje tego wydarzenia. Z teologicznego punktu widzenia Adam i Ewa zostali opanowani przez *teofobię* (lęk przed Bogiem) i ukryli się przed Stwórcą (zob. Rdz 3,8). Z psychospołecznego punktu widzenia zawstydzili się i zaczęli się nawzajem oskarżać (zob. Rdz 3,7,9-13). Z fizycznego punktu widzenia poczuli smak potu i bólu, a z czasem zestarzelili się i umarli (zob. Rdz 3,16-19). Z ekologicznego punktu widzenia świat przyrody uległ zwyrodnieniu (zob. Rdz 3,17-18).

Eden zaczął tracić swoje wcześniejsze piękno i doskonałość. „Gdy Adam i jego towarzyszka widzieli wędnące kwiaty i opadające liście, pierwsze oznaki skażenia, płakali bardziej, niż dziś ludzie oplakują śmierć bliskich. Obumieranie kruchych i delikatnych kwiatów sprawiało im smutek, ale gdy wspaniałe drzewa traciły swe liście, widok ten przypominał im o tym, iż śmierć jest udziałem wszystkiego, co żywe”¹⁵.

Adam i Ewa nie umarli natychmiast w tym sensie, że nie utracili życia, ale gdy tylko zgrzeszyli, zaciążył nad nimi wyrok śmierci. Bóg powiedział Adamowi:

— „W pocie oblicza twego będziesz jadł chleb, aż wrócisz do ziemi, z której zostałeś wzięty; bo prochem jesteś i w proch się obrócisz” (Rdz 3,19).

Upadek przyniósł tragiczne konsekwencje dla całej ludzkości. Apostoł Paweł wyjaśnia, że „jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak i na wszystkich ludzi śmierć przyszła, bo wszyscy zgrzeszyli” (Rz 5,12).

Smutnym i bolesnym faktem jest to, że jak wszystkie poprzednie pokolenia, tak i my cierpimy konsekwencje tego, co stało się w Edenie. Jakże wdzięczni powinniśmy być Bogu za to, że dzięki Jezusowi i Jego ofierze mamy nadzieję wiecznego życia w świecie, w którym nigdy więcej nie będzie grzechu.

Gdy rozmyślamy nad tragicznym doświadczeniem Ewy, czego możemy się nauczyć z niego o konsekwencjach naszych własnych grzesznych czynów?

¹⁵ Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 33.

Przeczytaj Rdz 3,15.21. Jaka nadzieja dla ludzkości została wyrażona w tych wersetach?

W 3. rozdziale *Księgi Rodzaju* opisano początek straszliwej tragedii, jaka stała się udziałem świata wskutek upadku pierwszych ludzi. Wszystko się zmieniło. Adam i Ewa wyraźnie widzieli różnicę między światem sprzed upadku i po nim.

Jednak gdy byli zniechęceni i zrozpaczeni, Bóg podtrzymał ich na duchu, dając im nadzieję na przyszłość. Przeklinając węża, wyraził jednocześnie nadzieję, która stała się udziałem ludzi dzięki przyszłemu Mesjaszowi:

— „Ustanowię nieprzyjaźń między tobą a kobietą, między twoim potomstwem a jej potomstwem; ono zdepcze ci głowę, a ty ukąsisz je w piętę” (Rdz 3,15).

Słowo *nieprzyjaźń*¹⁶ (hebr. *ejwah*) wskazuje nie tylko na długotrwały wszechświatowy konflikt między dobrem a złem, ale także na osobistą odrazę wobec grzechu, jaka dzięki łasce Bożej została zaszczerpiona w umyśle człowieka. Z natury jesteśmy ludźmi zupełnie upadłymi (zob. Ef 2,1.5) i „niewolnikami grzechu” (Rz 6,20 BRP). Jednak łaska, jaką Chrystus obdarza każdego człowieka, tworzy w nas nieprzyjaźń wobec szatana. Ta *nieprzyjaźń*, Boży dar dany ludziom jeszcze w Edenie, pozwala nam przyjąć zbawienną łaskę Boga. Bez tej nawracającej łaski i odnawiającej mocy ludzkość byłaby skazana na niewolę w rękach szatana i spełnianie jego wszystkich zachcianek.

Bóg posłużył się symboliczną ofiarą ze zwierzęcia, by zilustrować mesjańską obietnicę (zob. Rdz 3,21). „Złożenie według specjalnych wskazówek Bożych pierwszej ofiary za grzech było dla Adama bardzo przykrym obrządkiem. Trzeba było podnieść rękę i odebrać życie, które jedynie Bóg daje, aby móc złożyć ofiarę za popełnione przestępstwo. Adam po raz pierwszy zobaczył śmierć. Gdy patrzył na krwawiącą ofiarę i jej przedśmiertne drgawki, wspominał obietnicę Syna Bożego, na którego ta ofiara wskazywała, a który miał stać się ofiarą za grzech wszystkich ludzi”¹⁷.

Przeczytaj 2 Kor 5,21 i Hbr 9,28. Czego wersety te uczą o pierwszym objawieniu danym ludziom w Edenie?

Wiedząc, że ostatecznie umrą (zob. Rdz 3,19.22-24), Adam i Ewa opuścili Eden. Ale nie odeszli nadzy ani we własnych figowych przepaskach (zob. Rdz 3,7). Bóg uczynił dla nich „odzienie ze skór, i przyodział ich” (Rdz 3,21), co jest symbolem okrycia Jego sprawiedliwością (zob. Za 3,1-5; Łk 15,22). Tak więc już na początku, zaraz po upadku, jeszcze w Edenie ewangelia została objawiona ludzkości.

¹⁶ BI: nienawiść, PMP: wrogość (przyp. red.).

¹⁷ Ellen G. White, *Historia zbawienia*, wyd. 3, Warszawa 2007, s. 30.

DO DALSZEGO STUDIUM

W nieodległej przeszłości podjęto badania nad zjawiskiem nazwanym *przeżyciem z pogranicza śmierci*. Sytuacje te zdarzają się, gdy ludzie *umierają* w tym sensie, że ustaje akcja serca i oddychanie, a następnie powracają oni do życia. Niektórzy z tych ludzi opowiadają fantastyczne rzeczy o tym, że znaleźli się w innym wymiarze istnienia i spotkali się z jakąś świetlistą postacią. Zdarza się, że opowiadają o spotkaniach z dawno już zmarłymi bliskimi im osobami i przyjaciółmi. Wielu ludzi, w tym także chrześcijan, którzy nie rozumieją prawdy o śmierci, wierzy, że historie te dowodzą nieśmiertelności duszy. Jednakże (co powinno być najwyraźniejszym ostrzeżeniem, które wielu przeocza), większość z tych, którzy przeżyli takie rzeczy, twierdzi, że duchowe istoty, z którymi się spotkali, przekazały im słowa pocieszenia, miłości, pokoju i dobroci. Jednak nie mówiły nic o zbawieniu w Chrystusie, a tym bardziej o grzechu i sądzie. Skoro owe duchowe istoty zaznały życia po śmierci, czy nie powinny przynajmniej wspomnieć o podstawowych prawdach chrześcijaństwa? To, czego one uczą, brzmi jak dogmaty New Age, a ludzie ci wydają się mniej chrześcijańscy po śmierci niż za życia. Czy to nie dziwne, że chrześcijanie, którzy rzekomo są już w niebie, nie mają nic do powiedzenia o chrześcijaństwie, ale bardzo dużo o sentymentalnych zmyśleniach New Age? Otóż ludzie, którzy doświadczyli przeżycia z pogranicza śmierci, padli ofiarą zwiedzenia ze strony tej samej siły, która zwiódła Ewę w Edenie, i to przy pomocy tego samego kłamstwa. (Więcej o tym w jedenastej lekcji).¹⁸

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Jak przypadek Adama i Ewy dowodzi, że Boże przebaczenie niekoniecznie usuwa wszelkie konsekwencje grzechu? Dlaczego zawsze należy pamiętać o tej ważnej prawdzie?

2. Miejsce, gdzie rośło drzewo poznania dobra i zła, było *terenem zakazanym*, miejscem udostępnionym wrogowi ludzi. Na jaki *zakazany grunt* nie powinniśmy wstępować, by nie narażać się na zwiedzenie przez kusiciela?

3. Szatan usiłuje doprowadzać wyznawców Boga do przekonania, że „wymagania Chrystusa są mniej ścisłe/surowe, niż kiedyś oni wierzyli, a przez dostosowanie się do świata będą mogli wywierać większy wpływ na ludzi ześwieczonych”¹⁹. Co powinniśmy zrobić, by nie wpaść w pułapkę takiego myślenia?

¹⁸ Przeczytaj także rozdział *Kuszenie i upadek* oraz *Plan odkupienia*, w: Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 25-40; rozdział *Poznanie dobrego i złego*, w: taż, *Wychowanie*, Warszawa 1992, s. 16-19.

¹⁹ Ellen G. White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, Mountain View 1962, s. 474.

Dzień Związku Harcerstwa Adwentystycznego (Pathfinder)

4. kwartał • Zbiórka darów 8 października • Projekt Zarządu Kościoła

Dzień Związku Harcerstwa Adwentystycznego to szczególna data w naszym harcerskim kalendarzu. Z tej okazji w zborach, w których działają nasze drużyny, możecie zobaczyć kolorowe mundury i chusty oraz wysłuchać doświadczeń z ich działalności. Jeśli jesteście ciekawi, co ciągnie nas do harcerstwa, czym zajmujemy się na zbiórkach oraz jak wykorzystujemy je do mówienia innym o Bogu, to dzisiejszy dzień jest świetną okazją, aby bliżej nas poznać.

Zgodnie z nazwą naszej organizacji kolejny rok chcielibyśmy łączyć chrześcijaństwo z metodyką harcerską, ponieważ wierzymy, że pozwala nam ona odkrywać charakter Boga i wzmacniać naszą więź z Nim na wiele ciekawych i twórczych sposobów.

Mamy wiele planów na rozpoczynający się wkrótce nowy rok harcerski. Chcielibyśmy kontynuować organizację konkursów biblijnych, a także konkursu harcerskich umiejętności praktycznych. W wakacje odbędzie się również *Obóz rodzinny*, w którym stawiamy na pracę nie tylko z dziećmi, ale również z ich rodzicami. Nie zabraknie także tradycyjnego *Obozu letniego* oraz *Zjazdu drużyn*. W naszych głowach mamy wiele pomysłów i zapału, aby tę listę jeszcze poszerzyć i odpowiedzieć na potrzeby młodych ludzi w naszym Kościele.

Abyśmy mogli realizować te cele, potrzebne będą nam fundusze, które umożliwią dofinansowanie uczestnictwa dzieci i młodzieży w przygotowywanych przedsięwzięciach. Dzisiejszy dzień jest okazją, aby złożyć do koszyków dar przeznaczony na działalność Związku Harcerstwa Adwentystycznego (Pathfinder).

Serdecznie dziękujemy wszystkim dotychczasowym i przyszłym darczyńcom. Prosimy was również o modlitwę za naszą służbę oraz zachęamy do dołączenia do tego, co planujemy w skali ogólnopolskiej, jak i w naszych miejscowych drużynach.

Jak złożyć dary?

1. Dary zostaną zebrane podczas nabożeństwa sobotniego w osobnej kolekcje lub w przeznaczonych na ten cel kopertach.
2. Dar na projekt można również przekazać bezpośrednio na konto Zarządu Kościoła:

59 1750 0012 0000 0000 3024 9267, z dopiskiem: **ZHA**.